

©Denver C. Snuffer, jr. 2015
Være frimodig, Fat mod
Denver Snuffer 9-10-13
Foredrag 1 i Boise, Idaho

Det var 40 år i dag, næsten på dette øjeblik, da jeg var døbt i Nord-Atlanterhavet på Sea Point strand i Kittery, Maine. Den mand som præsiderede på tjenesten var navnet Jim Mortensen. Han havde lige flyttet til menigheden, straks erstattet en af de rådegiver i Biskopråden, men stadig ingen kendt hvem Jim Mortensen var endnu. Der han var og præsidere over mine dåb på stranden. Og han har været berygtede blandt noget af os som var der for hans erklæring » Lad os flyttet det op stranden, Ældster «

Vi havde en anden dåb 18 dage senere og han kunne ikke godt lige at der var mennesker i området, der på en eller anden måde nyder den frygtelig koldt vand. Igen han flyttet tjenesten: » Lad os flyttet det op stranden, Ældster.« Han var en gammel Marine; han plejede at flyve kamp missioner fra en flad top luftfartsselskab i Vietnam. Han havde alle opførelsen af en flad top luftfartsselskab pilot.

Sin hustru heder Monty. Hendes pigenavn var Bunker. Hun var fra den Nevada Bunkers. Biskop Bunker kom i helt masse besvær fordi han ikke troede på den "Adam Gud" lærdomme (nu "teori" fordi af ham). Og Biskop Bunker havde en retssag for ekskommunikation fordi af kætteri. Jamen Biskop Bunkers domstol kunne ikke komme til en konklusion om hvad de skal gøre, fordi han forsvaret sin overbevisninger så godt fra skrifterne. Og på grund af det, var det indgået uden en afgørelse.

Wilford Woodruff kom ned og havde de en anden indkalde af kirken domstol og på den anden domstol hvor Præsident Woodruff præsiderede over ultimativt besluttet de at punt i stedet for at gøre noget. Og den lærdommemæssige udstilling som Biskop Bunker brugt er siden blevet kirkens lærdomme, selvom på dette tidspunkt det var farligt kætteri for den mand at forkynd det.

Monty var, på det tidspunkt og er stadigvæk i dag, en af de dejligste kvinder som jeg har nogensinde mødt. Hun sms'ede mig lidt tidligere i dag da jeg var på vej her og sagt: "Du pas på af stolthed" deres søn Jimmy, sms'ede mig også i dag.

Jamen, kort efter denne ceremoni, var jeg ordineret til den Aronske præstedømme af George Hoger. George var Ældsternes kворum Præsident. Fordi jeg var ikke i stand til at ved hvad man burde gøre til at blive ordineret, og George der var den primære mand som ledede den præstedømme gruppe som jeg deltog i, bedt jeg ham at ordinere mig. Derfor, har jeg en præstedømme linje af autoritet som komme igennem George.

Georges hustru var Judy. Judy var en nonne som omvendt til Mormonism mens hun bort i en Katolske kloster. Hun spurgte Moder Superior om tilladelse til at blive døbt. Og selvfølgelig samtykke var givet, men det var fortalt hende du har bruge for et nyt sted at bo, fordi du kan ikke bor her.

Judy voksede op Katolik, hun var hengiven, blev en nonne, og hun var for godhed skyld "Kristi brud." Og derfor, da George foreslog hende, og de ville faktisk have ægteskabelige relationer hun fortæller de mest hysterisk morsom historier om hendes pre-ægteskabelig skolegang fra en læge, da hun spurgte om hvad der kunne forventes. Jeg vil ikke siger mere.

Atten dage efter min dåb, døbt jeg en mand. Vi er stadigvæk gode venner. Atten dage fra nu vil vi give den anden af disse taler, at mindes den taknemmelighed jeg holder for de lærdomme som jeg har blevet undervist. Jeg nævner disse begivenheder og folks navne fordi omvendelse til kirken er en livslang oplevelse. Venskaber er etableret som udholde. De er grundlagt i evige forventninger.

Jamen, ingen bør have lov til at arbejde i Missionær Afdeling for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige som ikke er omvendt. Endnu bedre, en voksen omvendt til Kirken. Fordi ingen slutter sig til kirken på grund af nogle dumme program. Dul kun deltage på grund af lærdomme. Og når lærdommen er kvalt væk er der ingen grund til at forblive.

Og så i taknemmelighed for de principper som bragte mig ombord genoprettelsen skal vi tilbringe det næste år, for at gå gennem de lærdomme som inviterer en overbevisning. Lære som ikke misbruger, kontrol, eller tvinge, men opfordre og lokker, som er lækre, som lave sig sult efter mere. Principperne af evangeliet som ikke kun opbygger men oplyse og oplive. Den slags ting som på trods af alt andet som adskiller jer fra hinanden, I alligevel kan mødes i kærlighed og påskønnelse. Det er evangeliet. Det er genoprettelsen..

Jeg kender ingen mere muntre væsen i universet end Kristus. Når han siger: »Være frimodige,« Vi bør alle acceptere det som vores egen mantra. Der er intet nogen af os nogensinde vil gå igennem at han ikke har gået igennem, med en betydelig større sværhedsgrad. Han boede med en højere "vægtfylde" end nogen af os nogensinde har haft at kæmpe imod. Og han vandt for hver af os en præmie som er evigt. Det vil være evig, på én eller anden måde. Men hvis I tager fuldt mål for hvad han tilbyder det vil være en dejligt evigt.

Fejhed er i vid udstrækning bygget på frygt. Vær ikke fej. Være ikke bange. Frygt er det modsatte af tro. For Godheds skyld, I er allerede i kampen! I skal allerede kommer til at blive overhalet. Den omstændighed af sagen er ingen kommer ud herfra i live. Lev dette liv ædelmodigt og frygtløst. Når I tager de sår som kommer din vej bliver sikkert at de kommer til din foran! Lad dem ikke skyde dig i ryggen. Gå om dit liv dristigt, ædelmodigt, tappert. Fordi det er kun gennem tapperhed i Jesu Kristi vidnesbyrd som I kan håbe til at sikre noget. Ikke tapperhed i din troskab til noget andet end Jesus Kristus. Den omstændighed om sagen er at tro skal bygge på Ham, og i Ham alene. Vi vil komme til det i Idaho Falls.

I aften jeg vil gerne præsentere nogle ideer som er afgørende for frelse, som kommer gennem profeten Joseph Smith, som vi virkelig har brug for at blive igen bekendt med.

Men først en afvigelse. Og må jeg sige, jeg afviger, fordi jeg kan godt lige det citat. Jeg kan godt lige citatet på grund af indholdet af det som bliver sagt. Jeg kan ikke lige genstand for tilbedelse så jeg ikke overdænge ros på fyr som er genstand for denne udtalelse. Men jeg kan godt lide citatet. Det er godt ordlyd, og jeg kan godt lige det. Andrew St. Victor afgav redegørelsen i 1170. Han talte om St. Jerome, som er i høj grad ansvarlig for udarbejdelse af den latinske Vulgata Bibelen. Bibelen er noget som Bog Mormons har absolut intet godt at sige om. Det fører dig ind i mørket. Det tager væk pagterne. Det er med til at gøre sig blind. Det er et stort problem. På trods af dette, lad os tage denne sætning og lad os antage dette udtryk finder anvendelse på en person som er værdig til det. I dette tilfælde Joseph.

»Det lærde mand vidste ... hvordan obskur sandhed er,
hvor dybt det ligger begravet,
hvor langt fra dødelige øjekast er kastet ud i dybet,
hvordan det vil indrømme kun nogle få,
af, hvor meget arbejde det er nået,
hvor stort set ingen nogensinde lykkes,
hvordan det er gravet ud med besvær,
og da kun lidt efter lidt.«

Joseph har sagt: » Kundskab frelser et menneske; og i ånde verdenen kan intet menneske blive ophøjet uden ved kundskab. « (Profeten Joseph Smiths lærdomme side 431 følgende benævnt PJS�) Han også siger i en anden tale: » Når man kravler op ad en stige, må man begynde forneden og stige op skridt for skridt, til man når op til det øverste; og sådan er det med evangeliets principper - man må begynde med de første og gå videre, indtil man lærer alle ophøjelsens principper. Men det vil tage lang tid, efter at vi er gået gennem sløret, før vi vil have lært dem. Det

kan ikke altsammen forstås her i verden; og det vil blive et stort arbejde at lære vor frelse og ophøjelse selv på den anden side af graven. (PJSL side 420)

Nu, hvis I går tilbage og genlæse det tilbud, og I forstår at det er muligt at passere gennem sløret før I forlader her, så ordene: » Det vil tage lang tid, efter at vi er gået gennem sløret, før vi vil have lært dem. Det kan ikke altsammen forstås her i verden « begynder at få en ny betydning. I begynder at sige, Ah, jeg tror, jeg forstår hvorfor efter 40 års overvejelser Nefi kommenterede om hvordan det var hans konstante meditation til at tænke over det ting som han havde set og hørt. (Se 2 Nefi 4:15-16). Den kendskab som opnås fra himlen er dynamisk. Den udfolder sig med dybere mening som I gruble over det.

I en anden sted Joseph siger: » Et Menneske bliver ikke frelst hurtigere, end det tilegner sig kundskab, thi hvis det ikke tilegner sig kundskab, vil det blive ført i fangenskab af en eller anden ond magt i den anden verden, da onde ånder vil have mere kundskab og følgelig mere magt end mange mennesker, som er på jorden. Derfor behøver vi åbenbaring til at hjælpe os og give os kundskab om det, der hører Gud til. « (PJSL side 261)

Vi sidestiller i vidt omfang, omvendelse, med hvad det er I gøre med jeres genitaler. Joseph sidestiller indløsning og omvendelse med hvad det er I gøre med dit hjerte og med dit sind. Det problem vi må overvinde for at få frelse er vores dybe uvidenhed. Og hvad evangeliet tilbyder trods uvidenhed, underlægger det, udfordrer det, ødelægger det, og efterlader det i mørke. Så lad os prøve og søge i, og få nogle belysning.

Først vil jeg gerne læse et afsnit fra Job og fejlagtig det, hvis det er OK. Jeg vil have jer til at forestille sig at det jeg læser er ikke blot en beskrivelse af en dødelig hest. Men hvad jeg læser er en beskrivelse af det heste som trækker vognen hvorpå Elias steget op til himlen. Dette er den hest / har brug for at blive på i din søgen efter himlen. Dette er den måde I også er til at montere op:

Jobs Bog 39:19-25

»Har du givet hesten dens styrke og ikklædt dens nakke en manke? Kan du få den til at springe som græshoppen, når dens prægtige prusten spreder skræk? Den skraber lystigt i dalbunden, med voldsomhed løber den ud i kampen. Den ler ad rædsler og lader sig ikke skræmme, den vender ikke om for sværdet. Over den rasler pilekoggeret det blinker i spyd og krumsværd. Den farer hen over jorden, så det gungrer og hamrer, den holder sig ikke i ro ved hornets klang. Når hornet lyder, vrinsker den, på lang afstand vejrer den krig, hærførernes brøl og kampråb.«

Da kampen går i indgreb rider hesten. Ikke væk, men mod lyden.

1838 var et forfærdeligt år. Det fulgte et forfærdeligt år. Sent i 1837 kirken i Kirkland var i oprør. Flere hundrede helgener spørgsmålstegnet Joseph Smiths guddommelige kaldelse og trak sig ud af kirken. I juli 1837 blev Kirtland Safety Society tvunget til at lukke dørene. Der var en række mennesker som forsøger at overtage ledelsen af Kirken, at have Joseph stemt ud. De ønskede at tvinge Første Præsidentskab fra deres position og derefter fordrive dem helt fra Kirtland. Blandt de mennesker som havde dissenteret var Warren Parrish, den en-gang skriver og sekretær for Joseph Smith. Også tre af apostlene, John F Boynton, Luke og Wyman Johnson forlod troen. Halvfjerdserne Hasten Aldridge, Leonard Ridge, Sylvester Smith, John Gould, John Grayson, og endda Martin Harris, en af de vidner til Mormons Bog.

I januar 1838 Joseph Smith fik en åbenbaring som sagt, og jeg læser fra det: »Så siger Herren Lad formandskabet for min kirke tage deres familier så hurtigt som praktisk, og døren er åben for dem og gå videre til den vest så hurtigt som den måde gøres klart, før deres ansigter og lade deres hjerte være trøstet for jeg vil være sammen med dem.« på natten til den dag hvor denne åbenbaring kom (12 Jan 1838), Joseph Smith og Sidney Rigdon flygtede Kirtland. Flygtede på natten. De blev jaget af mennesker for 321 kilometer som forsøger at slå Joseph ihjel . Dette er i januar 1838 i begyndelsen af denne frygtelige år.

Nu hvis vi vende om bakke, og I kan slå den op i Lære og Pagter 47:1, finde vi noget som er vigtigt til vores emne. Denne er en åbenbaring som var givet på Marts 8, 1831.

L&P 47:1

»SE, jeg anser det for nødvendigt, at min tjener John«

(Det er John Whitmer, bror til David Whitmer, en af de tre vidner til Mormons Bog)

»Min tjener John skriver og fører en almindelig historisk optegnelse og bistår dig, min tjener Joseph, med at nedfælde alt det, der skal gives dig, indtil han bliver kaldet til yderligere opgaver.«

Og så begynder på den 8. marts 1831, og foregår efter, blev Kirkens historie vedligeholdes af John Whitmer, kirken historiker. John ville have holdt den historie da de hellige var blevet fordrevet fra Jackson County i 1833. Og 1834 Zions lejr. I 1837 kollapsede den Kirtland Safety Society. Oprøret, tabet af Kirtland, nat tid flyvning og afgang til Missouri. John Whitmer var kirkens historiker igennem disse begivenheder.

Begyndende tidligt i 1838, var der rygter om umoralsk adfærd, som blev opkrævet over for Joseph Smith. Der var en kirke retten på 12. april 1838. Far West høj råd bragte ni anklager mod Oliver Cowdrey, den assisterende præsident for Kirken. En af anklagerne var:

»For at søge at ødelægge karakter af præsident Joseph Smith Junior ved fejlagtigt insinuerer at han var skyldig i ægteskabsbrud osv.«

Domstolen i denne sag i sidste ende ekskommunikeret Oliver Cowdrey. David Whitmer forlod kirken og ligeledes blev ekskommunikeret. John Whitmer, kirken historiker, blev ekskommunikeret. Hiram Page, W.W. Phelps, disse var alle væk i 1838.

Sidney Rigdon i juni 1838 gav "Salt Prædiken" hvor han snakket om hvordan afvigere var værdig til at blive trådt ned, ligesom salt som mistede sin smag, under fødderne af de hellige. Det antændt anti-mormonerne. Det forårsagede nogle af de utilfredse folk til at gå over og til at animere yderligere oprør og fjendtlighed mod kirken.

Der var beedigede skriftlige erklæringer denne år fra Thomas Marsh, som var præsident for De Tolv Apostles Kvorum, som vidnede mod Joseph og Kirken. Orson Hyde underskrev også en erklæring der fordømmer Joseph Smith. Der var Mormon krig i 1838. Slaget af Crooked River blev udkæmpet i 24. oktober 1838. Den udryddelsesordre blev udstedt i oktober 27, 1838. Hauns Mill massakre forekomme den 30. oktober og Joseph Smith overgav i Far West, mens det var under belejring. Den 1. november blev han dømt til døden »på 9:00 i morgen på en offentlig plads i Far West.«

Nå, dette er det år hvor Joseph Smith fordi der ikke var noget historie der da John Whitmer forlod, begyndte at komponere en erstatning historie. Dette er året og disse er det omstændigheder hvorunder Joseph Smith Historie i Den Kostelige Perle blev sammensat. Joseph Smith, imod alle odds, imod alle oppositionen, imod alle de forræderi, imod alt det forræderi af sin brødre som skulle have vidst bedre, imod alle dem som skulle have vidst mandens hjerte og i stedet gik imod ham, sammensat hvad er en handling af tro og venlighed et vidnesbyrd som søger at genvinde dem som misforstå Guds værk. Han sige det tydeligt. Det var ikke hans (Josephs) arbejde. Det var Guds.

I kan sige at Joseph Smith skrev forskellige versioner af det første syn og hvad vi har i 1838-versionen er en nyskabelse en ny opfindelse. Men faktummet af sagen er at Nefi ikke komponere hvad han komponeret, indtil omkring 40 år efter begivenheden. Fordi det var tid og afstand og refleksion som gav ham mulighed for at sætte i ord sandheden om hvad det var han havde oplevet.

I det frygtelige omstændigheder i 1838, når Joseph Smith begyndte at komponere sit vidnesbyrd om sin historie, denne erklæring var i sig selv en dristig, tro fyldt handling af åbenbaring, for at forsvare hvad havde sket og også at forklar hvad havde sket.

Som et dokument, har vi ikke Joseph Smiths 1838 historie længere. Det har blevet tabt og aldrig genvundet. Når I kige på historien i Joseph Smith Papers hvad I finder er en 1839 kopi som var udarbejdet af Mulholland. Og det er det Mulholland version som vises i den Joseph Smith Historie i Den Kostelige Perle. Men vi antage det er en kopi af det Joseph skrev i 1838 på grund af det indre datering af dokumentet. Han siger:

» det er nu [1838] det ottende år efter nævnte kirkes organisering.«

Det er vers 2 i Joseph Smiths historie. I parentes de har indsat året 1838. Det var det år hvor Joseph skrev sin version og derfor er det klart at Mulholland kopierede Josephs skriver fra det foregående år.

Når I begynde med den Joseph Smith Historie og læse ordene:

Joseph Smith Historie 1:1

»PÅ grund af de mange rygter, der er blevet sat i omløb af ondsindede og beregnende mennesker angående Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tilblivelse og fremgang...«

I skal forstå at hvad han taler om er det erklæringer som har været lavet af folk af sin egen tro, om ham. Disse rapporter udspringer fra apostlene, fra halvfjerdserne, fra de tre vidner. Dette er Joseph Smith henvisning til de problemer som cirkulerer i 1838 på grund af medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum kombineret imod ham og andre nære medarbejdere og lod venner som er kombineret imod ham. Og som profeter ofte gøre har de måde at sætte det tilbage i kontekst og i klarhed med inspirerede ord. I vers 2 siger han: » I denne beretning vil jeg fremlægge de forskellige begivenheder i forbindelse med denne kirke i sandhed og retfærdighed, sådan som de har fundet sted, eller sådan som de for nærværende forholder sig, og det er nu [1838] det ottende år efter nævnte kirkes organisering.«

Derfor da han begynder at forsvare Kirken, begynder han med det som er vigtigt om Kirken: "er født i Herrens år et tusinde otte hundrede og fem på den treogtyvende dag i december, ..." Fordi hvis I vil gerne kende sandheden om Kirken, skal I kende sandheden om sin stiftende profet. I det omfang at hvis der er noget der er ønskeligt som eksisterer inden for det, den eksisterer som en konsekvens af ministeriet af denne profet. Derfor hvis I vil gerne finde sandheden, er I nødt til at kig på Joseph.

Født den 23. i december, dagen efter vintersolhverv. Dagen hvor sollyset vandt sin sejr over mørket. Den første dag hvor timer af lys og de timer af mørke begynde at skifte og lys begynder at sejre. Et tidspunkt som regnes fordums som en af de fire verdenshjørner. Josephs komme ind i verden på dette tidspunkt var ikke tilfældigt. Det var kosmisk, og Gud alene kontrollerede tidspunktet af hans fødsel.

I verse 5 han begynder at tale om hvordan der er » ikke så lidt ståhej og splittelse blandt dem, for nogle råbte 'Se her!' og andre 'Se der!' Nogle agiterede for metodismen, andre for presbyterianismen og atter andre for baptismen.« Her har vi de religiøse skel, fordi religion altid skiller. Det delte i 1820, og igen i 1838, og det stadigvæk gør det i 2013-- og det ikke burde.

Joseph i verse 6 anbefaler til os noget. En af den ubegrænsede prøver han antyder at der bør anvendes, måske dem som er i en tilstand af oprør, dem som var i en tilstand af afvisning, dem som kæmper imod Herrens ord som kommer gennem ham, måske de vil tage et skridt tilbage og lytte til hvad Joseph har at sige. Fordi det kunne ses : »at de tilsyneladende gode følelser hos både præsterne og de nyomvendte var mere påtagede end ægte, for et skue af stor forvirring og dårlige følelser fulgte; præst stredes med præst, og nyomvendt med nyomvendt, så alle deres gode

følelser for hinanden, hvis de nogen sinde havde haft nogen, gik fuldstændig tabt i en strid på ord og en krig om meninger.«

i øvrigt, på tidspunktet indsat Joseph bestemmelsen »hvis de nogen sinde havde haft nogen« kan I ikke hjælpe men tror at han beklage det potentielle falske følelser som har været påvist af dem af sin egen tro der havde foregivet at have kærlighed for ham. Hvor bitre det må være for dem hvems venskab som i den sidste ende vises til at blive blot fintede. Nå, vers 8 læser: »... så stor var forvirringen og striden mellem de forskellige trosretninger, at det var umuligt for en, der var så ung, som jeg var, og så uvidende om mennesker og forhold, at komme til nogen sikker konklusion om, hvem der havde ret, og hvem der havde uret.«

Det er hvordan det er. I verse 10 kan vi se: » Midt i denne krig på ord og tumult på grund af forskellige meninger...« Der er altid denne krig på ord og tumult på grund af forskellige meninger. Og så Joseph er forvirret. I skal altid have 'en krig på ord og tumult på grund af forskellige meninger' når der er en profet sendt af Gud til at tale Sin ord. Hvordan løser I dette? Verse 11: »Mens jeg led under....« Der er en nøgle. »Mens jeg led under...« Det er altid en arbejde.

Folk, I i almindelighed, har dine kranier så proppet fuld med skrald på Internettet at I ikke selv har kapacitet til at arbejde (den måde, det skal arbejdet) for at løse de spørgsmål der skal løses. Det er arbejdskraft til alle som søger at kende Gud. Det er arbejdskraft over Skrifterne. Det er arbejdskraft altid under de ekstreme vanskeligheder foranlediget af disse partier af religiønstere som vil tale i opposition til hinanden altid stridende, altid hævde »se der« når der er ingen ting »der« at ofer. Han var en dag læsning: » Jakobs Brev, første kapitel og femte vers, hvori der står: Hvis nogen af jer står tilbage i visdom, lad ham da bede Gud derom, som giver alle mennesker rundhåndet og uden bebrejdelser, og så skal den blive givet ham.....«

Lad ham (lad dig) spørge Gud. Gud giver alle rundhåndet. Og uden bebrejdelser. Og det skal blive givet ham. Jeg kan spørge Gud, Gud vil give mig, Gud vil give mig gavmildt. Gud vil ikke fortælle mig at der er linjer jeg (dig) ikke må krydse og der er ting som jeg ikke må spørge. Han vil ikke svare at der er ting mit hjerte er endnu ikke parat til at modtage, eller at jeg ikke har stående. Han giver rigeligt. Han kan fortælle *dig* hvad i har brug for at vide fra dit studie og undersøgelse af sandheden. Og ingen mennesker kan stoppe det! Fordi dette er et anliggende kun mellem dig og Gud. Det har altid været mellem dig og Gud. Der er ingen munk med en brun kjole som i har brug til at bøje knæet til for at behage Gud. Hvis Joseph havde troet på at underkaste sig til en munk med en brun kjole han aldrig ville have opnået den revolution han opnåede.

Nåh, når i arbejdede som vers 11 antyder. Og når I komme til det rigtige vers, som vers 11 reciterer, så vers 12 bekræfter hvordan i får svar på den slags henvendelser. » Aldrig har et skriftsted gjort stærkere indtryk på noget menneskes hjerte, end dette dengang gjorde på mig. Det syntes med stor kraft...« går tilbage til Lære og Pagter 76:18. Dette er visionen om graderne af herlighed fortæller os om de Celestiale, Terrestiale og Telestiale post-dødelige tilstand af væren. Joseph og Sidney Rigdon læste i Jakobs Bog. Og i afsnit 76 vers 16 og 17, det giver jere de vers de læste i Jakobs Bog. Kig på beskrivelsen i vers 18: » Se, dette vakte vor forundring, for det blev givet os af Ånden.«

Ånden kan ikke være på jere og kan ikke fokusere dit sind på den åbenbaring at I har ret til at modtage medmindre I bruger Skrifterne som de var bestemt til at blive brugt: som en Urim og Tummim. De har brug for at blive et grundlag som i tegner ud sandheder af Gud. Og det bedste materiale i Skrifterne er selvfølgelig, Mormons Bog. Det er hvorfor Mormons Bog er den primære skriftsted jeg har brugt i alle mine skrifter.

I kan se på L&P afsnit 138 og I finde at Joseph F. Smith sad på sit værelse grundede over skrifterne. Han er nær død på det tidspunkt; det er omkring otte uger før død af Joseph F. Smith. Kirken havde en masse udfordringer som foregår på det tidspunkt. Tilfældigvis for os den mand som sad hjemme svagelige og bekymret for hans forestående død heldigvis var Præsident af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Han fik et svar (ikke til nogen undersøgelse

af ledende Kirken og ikke om noget som har at gøre med hans position, eller med budgetter, eller med noget andet som styrer en organisation) til hans personlige problemer, hans dybeste frygt, hans forestående død. Han ville dø omkring otte uger efter dette. Skrifterne åbnes ligesom en Urim og Tummim til hans opfattelse og får vi visionen om forløsningen af de døde, som vi nu har kanoniseret. Arbejdskraft over skrifterne og åbenbaring går hånd i hånd. Genoprettelsen begyndte som en konsekvens af arbejdende over skrifterne. Den vil fortsætte når I endelig stoppe hvad I laver og vende tilbage for at studere dem.

Tilbage til Joseph Smith Historie vers 12: »Det syntes med stor kraft at trænge ind i hvert af mit hjertes følelser. Jeg grundede over det igen og igen...« Nu det er en interessant erklæring. Fordi det ikke synes at dette "arbejde" var en enkeltstående begivenhed. Det skete igen og igen da han søgte mere forståelse, søgning dybere og dybere ind i forsøget for at forstå hvad han burde gøre og hvordan han burde gennemføre det. Han tænkte over det » igen og igen, da jeg vidste, at hvis nogen havde brug for visdom fra Gud, så var det mig...« I bør spørge Gud for at I kan forstå Skrifterne. I bør ikke stole på de udstillinger af nogen, inklusive mig selv. Disse Skrifter har en besked for dig. Gud har en besked for dig. Gud vil gerne tale med *dig*. Ikke gennem mig eller noget andet menneske. Gud vil gerne tale med *dig*. For at blive frelst af viden de ting I behøver at vide er unik. De ting I har ret til at få fra Gud er unik. Derfor medmindre I spørge af Ham, vil I aldrig modtage det unik budskab bestemt for dig.

Jeg fik et svar fra Gud. Det er derfor 40 år siden i dag, var jeg døbt. Ældste Brian Black døbte mig. I løbet af dåbsmødet det nærmede solnedgang, månen opstået over hovedet og de første stjerner begyndte at skinne. Brian Black kommenterede i talen givet af ham før håndspåbyggelse at alle tegn på himlen, Solen, månen og stjernerne, havde været synlige under min dåbs ceremoni. Jeg har følt Guds nærhed med mig fra dette tidspunkt gennem i dag. Imorges jeg gik til mit kontor før jeg kommer her. Da jeg ankom til mit kontor var der en due på plænen for at møde mig. Og hun opholdt sig der som jeg gik. Det er en lille ting. Men hvis I er bekendt med skrifterne, I forstår hvad et sådant symbol kan betyde, og for mig betød imorges.

Jeres liv skulle være fyldt med forbløffelse. Blive ikke vantroene, men blive troene. Og blive ved godt mod. Han kender dig bedre end du kender sig selv.

Jeg klager over en idiot ven i bøn et stykke tid siden. I løbet af denne særlige samling når jeg bad Herren om at gøre noget for at løse de åbenlyse fejl i min ven, det svaret jeg fik omdirigeret emnet fra min idiot ven til mig selv. Herren påpegede grunden at jeg kunne så let genkende min vens mangel var fordi jeg havde den samme irriterende fejl. Jeg kunne opdage det i ham men ikke i mig selv. Det var en interessant svar fra Herren.

Nåh mit Stavs Præsident spurgte mig et par uger siden om hvis jeg var i bøn dengang jeg havde en af de møder han og jeg diskuterede, og jeg sagde: 'Det er ikke et rimeligt spørgsmål. Jeg vil vågne op om morgenen og jeg begynder at bede. Igennem dagen, vil jeg gøre et tusind ting. Og når jeg er fri, vil mit sind vende tilbage til den bøn, og vi vil fortsætte dialogen. Og det går på hele dagen. Der er ikke et øjeblik i mit liv hvor jeg ikke er i bøn. Og så svaret til hans spørgsmål, jeg formoder er, ja jeg var i bøn. Fordi der er næppe et øjeblik hvor jeg er tomgang, når jeg ikke beder.« Bøn, skriftstudium, at arbejde for at kende Gud, alle gå sammen.

Nåh, Gud sigter at tale til hver enkelt af os om os, og om hvad betyder mest for os, og vigtigst hvad betyder mest for du. Han, i modsætning til os, ikke er afgrænset af den lineære eksistens vi har. Alle ting fortid, nutid og fremtid er altid for Herren. (L&P 130: 7)

Som en sidebemærkning, hvis I vil gerne have en interessant studium, tage et kig på, hvad Herren gør i 3 Nefi. Han har denne dagsorden som Han var tildelt af Faderen. Kristus udlede dagsorden. Mens I læser kapitlerne af Herrens tjeneste som er fastsat i 3 Nefi det er struktureret, velordnet, og bygger igennem. Så når Han bebuder, »Se, nu fuldfører jeg den befaling, som Faderen har befalt mig angående dette folk,« og han begynder at tale, hvad udfolder, er ikke-kronologisk. Det er topisk, men det er fortid, nutid og fremtid. Hans tanker er ikke som vores tanker, de er ikke-lineær. Og nogle gange er det ikke let at få hvad kommer fra Ham. Det kræver refleksion og fordybelse til at gå

gennem hans største åbenbaringer. I bør forstå at Nefis fyrrer års indsats og reflektere over hvad han havde set og hørt er ikke blot valgfri, men det er obligatorisk. Guds åbenbaringer har dybde og lager over det menneskelige sind fordi de stammer fra den Højeste Kilde.

Vender tilbage til vores emne i aften, i vers 13 læse vi: » Langt om længe kom jeg til den slutning, at jeg enten måtte forblive i mørke og vildrede, eller også måtte jeg gøre, som Jakob anviser, det vil sige at bede Gud derom.« Sådan er det for alle os. I vil gerne at kende sandheden af udsagnet? I spørger Gud, og bliver ikke bange. Hvis I spørger, vil Han svare. Men I bedre bliver forberedt på svaret. Fordi kampen, der allerede er over os, det skal kræve valiance. Feje, kvindagtig, høne-lignende adfærd, kan aldrig, aldrig få Guds løfter. Kristus spurgte, »Hvad gik I ud i ørkenen for at se? Et siv, der svajer for vinden?« Er det ved I vil gerne have? Fordi det er ikke hvem Herren sender ud. Egetræer, ikke siv, besvare til Hans opkald. Jeg tror ikke Johannes Døberen råbte på efterspørgslen. Og Zion er ikke en bank.

Fortsætter med verser 14-15: » Så i overensstemmelse med denne, min beslutning om at bede Gud om visdom, gik jeg ud i skoven for at gøre forsøget. Det var en herlig, klar morgen, tidligt om foråret i atten hundrede og tyve. Det var første gang i mit liv, at jeg havde gjort et sådant forsøg på at bede højt. Efter at jeg var kommet ud til det sted, som jeg tidligere havde udvalgt mig, og efter at jeg havde set mig omkring og sikret mig, at jeg var alene, knælede jeg ned og begyndte at opsende mit hjertes ønsker til Gud. Næppe havde jeg gjort dette, før jeg straks blev grebet af en magt, der fuldstændig overvældede mig og havde en så forbavsende virkning på mig, at den bandt min tunge, så jeg ikke kunne tale. Tæt mørke samlede sig omkring mig, og det forekom mig en tid, som om jeg var dømt til pludselig undergang.«

Vi har Orson Hydes beretning om denne tykke mørke og jeg vil gerne læse det til jer. Dette er Orson Hyde skrivning om Josephs oplevelse; »Han derfor, gik til et hemmeligt sted i en lund, en kort afstand fra sin fars hus, og knælede ned og begyndte at kalde på Herren. Først var han alvorligt fristet af mørkets magter som forsøgt at overvinde ham. Modstanderen formørkede hans sind med tvivl, og bragt til sin sjæl alle slags upassende billeder og forsøgte at hindre ham i hans bestræbelser, og udførelsen af sit mål. Men den overstrømmende nåde af Gud kom til at bøje ham op, og gav nye impulser og fremdrift til hans svindende styrke.« Hvis frelse består i at opnå kendskab, og det gør det, så kan I ikke råd til at fylde dit sind med den slags ting som let kan opbyde upassende billeder, forkert tanker, forkert ambitioner. Faktisk er det lige meget, hvad I ønsker. Der er kun én ting som betyder noget. Og det er Herrens vilje for dig, og med dig. Og det vilje er altid det samme: at skabe din lykke, i sidste ende, at skabe jeres glæde. Han fortæller dig at hans byrde er let (Matt 11: 30), fordi det ikke betyder noget hvordan det må have syntes i det dystre omstændigheder i 1838 i Joseph Smiths liv, *denne* erklæring af tro af Joseph, *dette* vidnesbyrd om sandheden var værd at prisen som Joseph blev opfordret til at betale for at opnå det.

Det ting af Gud er uendeligt foretrakkes til noget som kan blive tilbudt her i denne verden. I kan måske faktisk være i stand til at købe noget i denne verden for penge. Men lad det ikke blive tilfældet med dit hjerte eller med din sjæl. Zion vil ikke have en økonomi, fordi de har alle ting til fælles.

Så Joseph, i vers 16 fortæller jer at det er nogle forunderlige magt fra den usynlige verden. Lad mig tage jer tilbage til denne erklæring: »Et Menneske bliver ikke frelst hurtigere, end det tilegner sig kundskab, thi hvis det ikke tilegner sig kundskab, vil det blive ført i fangenskab af en eller anden ond magt i den anden verden, da onde ånder vil have mere kundskab og følgelig mere magt...« (PJSLS s. 261) Nu, anvende denne citat i forbindelse med det som Joseph oplever der. Og forstå at dette er ikke noget I vil opleve kun når I forlader denne verden. Det, faktisk, sker her. At blive blindet her er en del af at blive fanget af fangenskab af modstanderen af dine sjæl. Dem som ikke har betalt prisen i arbejdende vil blive bedraget selv mens de, citerer myndigheder og skrifterne, marchere militant til helvede proklamerede imod Guds budbringer.

Vågne op og opstår! Ryst af skalaer som blinde I. Skalaer som både kan sammenlignes med mørke kontaktlinser som holde lys fra at trænge ind dine øjne, på den ene side; men også ligesom de skalaer som I bruge for at overveje og bedømme en sag med urette, på den anden side. I er nødt til at dømmen en sag i orden. Hvis dommen som I

bedømme er ikke retfærdig, så skalaerne i dine øjne er mørke faktisk. Pas på, derfor, når I bedømme en sag så I ikke ender at sige at det som er af Gud er virkelig af djævelen.

Joseph råbte efter Gud for at undslippe denne væsen fra den usynlige verden og han så, som han fortæller det i vers 16 og 17: » så jeg en lyssøjlige over mit hoved, som var stærkere end solens glans, og som dalede gradvis ned, indtil den faldt på mig. Ikke så snart var den kommet til syne, førend jeg følte mig udfriet fra den fjende, som holdt mig bundet. Da lyset hvilede på mig, så jeg to (personager) personer...« (mnl den danske version a Den Kostelige Perle det står »personer« men det er bedre til at oversætte det til »personager« fordi Joseph siger på engelsk »personages« og den direkte oversættelse er »personager«) Vi vil snakke om dette mere i Idaho Falls. Han så to "personager". Bemærk ordet han bruger. Joseph ved, hvad han taler om. Han var i nærheden af disse væsener. Han vil senere beskrive dem som en doktrinær redegørelse, som Kirken accepteret som doktrin. Og som var for en sæson i dine skrifter. Det er derfor, I har brug for at medbringe Forelæsninger om troen til Idaho Falls. Vi skal fortsæt »Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, mens han pegede på den anden: *Det er min elskede Søn. Hør ham!*«

Jeg har nævnt dette ved flere lejligheder og jeg vil gerne nævne det igen her. Når Gud kalder en person ved navn, er det ikke dit fulde navn, f.eks Joseph Smith Junior. Jeg ved ikke hvad Joseph hedde på det tidspunkt i sit liv af sin nærmeste venner. Jeg ved ikke om det var "Joey". Jeg ved ikke om det var "Junior". Jeg ved ikke hvad navnet var som han havde. Uanset hvad hans mest intime følgesvend kaldte ham det var det Herren kaldte ham. Hvis hans mest intime ven vil kalde ham "Joey" så det var "Joey". Gud ikke kalde I af hvad dit kørekort siger.

Så han kaldte ham ved navn. Ved I hvor trøstende det er at have Gud kalder dig af et velkendt navn? I stedet for at vige tilbage i rædsel Han trækker dig til Ham. I stedet for stiv-tilkobling du ligesom guiden gjorde i Oz: "Jeg er den stor og mægtig," Gud vil gerne have dig godt tilpas i Sin nærhed. Så meget, at når I træder ind i Hans nærhed, det selvfølgelig sker, at Gud altid tilgiver dine synder. Esajas i templet så Gud højt og ophøjet. Og hans første reaktion var, »Ve mig, det er ude med mig, for jeg er en mand men urene læber, jeg bor i et folk med urene læber.« Det krævede en af serafjerne, en af de "brændende dem" for at improvisere en ordinance hvor han tog en kul fra alteret med tænger til rørt Esajas læber til at rense dem. Bagefter Herren undersøgelser, »Hvem skal jeg sende?« Hvertil den nu renses Esajas svarer: »Her er jeg, send mig!« Det var den samme mand som havde været fuld af frygt og proklamere »Ve mig« som nu proklamere »Her er jeg, send mig!« Hvad skyldes forskellen? Det er findes i den medfølelse, den tilgivelse, det integritet af Herren. »Jeg ved ... du er en sanddru Gud og kan ikke lyve.« (Eters Bog 3:12) Når han vidnede for dig at dine synder er tilgivet, vil kun en fjole derefter opkræve dig med synd. Men verden er fyldt med fjolser.

Nå, her nu har vi i Josephs historie denne ejendommelige scene, hvor en ung dreng sættes på lethed af den Almægtige, som kaldte Joseph af en intim navn og sætte ham i den position hvor han er blevet trukket ind i intimitet med den Almægtige selv. Gud så holder pause. Han lader drengen indsamle selv. Faderen og Sønnen er ikke hurtig til at tale. I den henseende, de minder mig en masse af Enok, »langsom til at tale.« (Moses 6:31) De ikke afbryde. Lover kontrollere disse ting. I skal spørge for at låse loven og tillade svaret. Indtil I spørge, vil de vente. Og så De ventede på den unge Joseph Smith til at komponere selv og spørge.

Josephs beretning fortsætter i vers 18: » Mit formål med at gå ud og adspørge Herren var at få at vide, hvilken af alle sekterne der havde ret, så jeg kunne vide, hvilken en jeg skulle slutte mig til. Så snart jeg havde fattet mig, så jeg var i stand til at tale, spurgte jeg derfor personerne, som stod oven over mig i lyset...« Vi ved ikke hvor lang tid dette tog. Vi ved ikke hvor lang tid det tog for drengen at komponere selv. Til Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus, det gjorde ikke noget. Gud er ikke på skynde. Og han er ikke på skynde med at ordne dig. Han vil vente på hvad det er at I har brug for at disponere over for I at komme med. Og han vil vente. Til sidst Joseph komponeret igen sig selv og stillede spørgsmålet: "Hvilket skal jeg slutte?" Vers 19 genfortæller: » Jeg fik det svar, at jeg ikke måtte slutte mig til nogen af dem, for de havde alle uret; og den person, som talte til mig, sagde, at alle deres trosbekendelser var en vederstyggelighed i hans øjne; at de, der bekendte sig til dem, alle var fordærvede; at »de henvender sig til mig med

læberne, men deres hjerte er langt borte fra mig; de underviser i lærdomme, som er menneskebud; de har et skær af guds frygt, men fornægter dens kraft.« Denne svar er en blanding af Esajas, Jeremias og Paulus alle vævet sammen. Josephs beretning bruger Skriftens ord til at komponere en kort kommentar fejende fra Det Gamle Testamente til Det Nye Testamente på det sprog af profeter vi alle genkender, fordømmer hele den Kristne verden.

Husk Joseph komponeret dette i 1838. Han sætte i ord af Skriftens de begreber som flød ind i sin sind fra Herren atten år tidligere. Noget gang Herren overlader det til dig at sætte ord på det. Noget gang Herren giver dig ordene. I afsnit 76 af Lære og Pagter, blev ordene givet. Jeg ved ikke, hvilken vers 19 er, om det er de præcise ord givet Joseph eller hvis det var i stedet et begreb Joseph blev forladt udfordringen at sætte ord på. Uanset det er lys, det er sandhed, og det er sandt fordi det afspejler den hensigt af Gud i den kommunikation givet Joseph Smith.

Hvad tror I det betyder: »har et skær af guds frygt, men fornægter dens kraft.« Hvordan fornægte I guddommelighedens kraft? Hvordan får I guddommelighedens kraft? Hvad betyder det at være i besiddelse af guddommelighedens kraft?

Lad os gå tilbage til afsnit 76 igen fordi det har nogle meget flot materiale i det. Jeg vil gerne gå til den ende. Vi kommer til den samme ting i det første syn og i afsnit 76. Husk at afsnit 76 er en afskrift givet til Joseph som blev dikteret, afskrives, læst tilbage, godkendt og derefter diktat fortsatte indtil vi komme til slutningen. Se begynder med vers 113: »Dette er enden på det syn, som vi så, og som viblev befaltat skrive ned, mens vi endnu var grebet af Ånden. Men store og forunderlige er Herrens gerninger og hans riges hemmeligheder, som han viste os, og som overgår al forstand i herlighed og i magt og i herredømme; og som han befalede os, at vi ikke skulle skrive ned, mens vi endnu var grebet af Ånden, og som det ikke er tilladt mennesket at tale om; ej heller er mennesket i stand til at kundgøre dem, for de kan kun ses og forstås ved kraften af den hellige Ånd, som Gud skænker dem, der elsker ham og renser sig over for ham; og til hvem han giver dette privilegium at se og vide for sig selv; så de, **mens de er i kødet**, ved Åndens kraft og tilkendegivelse må kunne udholde hans nærhed i herlighedens verden.« Læg mærke til når det er til at ske: »mens de er i kødet«

Er det forbundet til ikke fornægte guddommelighedens kraft? At have mulighed for at »udholde hans nærhed i herlighedens verden.« Efterhånden som vi bliver lidt videre sammen i vores diskussion om emnet Zion, bliver det vigtigt at I være i stand til at bære hans nærhed mens I er i kødet. For dem ude at stand til at bære hans nærhed vil blive ødelagt på Hans komme. Derfor, hvad som helst denne guddommelighedens magt er, tror jeg vi alle skal opnå det hvis vi håber at stå i Zion.

Fortsætter i Joseph Smith Historie vers 20: » Han forbød mig igen at slutte mig til nogen af dem, og der var meget andet, som han sagde til mig, som jeg ikke kan skrive på dette tidspunkt.« Det er altid hvordan det er. Dem som Herren ministre til uvægerligt vide mere end de siger. Der er grunde til det. Der er love som er involveret i det. Og afsnit 76 foreslår mennesket er ikke i stand til at gøre nogle ting kendt. Det er virkelig svært at formidle i denne lineære verden ting som ikke vedrører godt her.

Gå tilbage til Mormon, i Mormons Bog, begynder på Mormons Bog 9:2. Disse ord virkelig lyder ildevarslende. Dette blev skrevet af Mormon sent i sit liv. Han har levede hvad vi vil bedømme som en NC-17 liv hvis det blev vist i en film. Mellem voldtægt, efterfulgt af kannibalisme af de tilfangetagne kvinder, scener af mord, kaos, og tortur altid før hans øjne, hans liv var rystende. Husk dette er den mand som forkortede Mormons Bog. Det er det liv han blev udsat for. Så se på disse ord som begynder på vers 2: »Se, vil I tro jeres hjem søgelses dag – se, når Herren kommer, ja, på den store dag, når jorden skal blive rullet sammen som en bogrulle, og elementerne skal smelte af brændende hede, ja, på den store dag, da I skal blive ført frem for Guds lam – vil I da sige, at der ikke er nogen Gud? Vil I da stadig forkaste Kristus, eller kan I se Guds lam? Tror I, at I skal bo hos ham med en bevidsthed om jeres skyld? Tror I at I kan være lykkelige ved at bo hos det hellige Væsen, når jeres sjæl er martret af en bevidsthed om skyld, fordi I til stadighed har overtrådt hans love? Se, jeg siger jer, at I ville være mere elendige ved at bo hos en hellig og retfærdig Gud med en bevidsthed om jeres tilsølethed over for ham, end I ville være ved at bo hos de fordømte sjæle i helvede.

For se, når I bliver bragt til at se jeres nøgenhed for Gud og også Guds herlighed og Jesu Kristi hellighed, da vil det antænde en flamme af uudslukkelig ild hos jer.«

Nu jeg vil gerne have jer til at læse disse vers omhyggeligt og spørg sig selv: Præcis hvad det er som Gud gør? I vil opdage at det eneste ting Gud gør er at være. Han eksisterer simpelthen. Denne frygteligt begivenhed som bliver beskrevet er dig. Gud er. Han er simpelthen vise sig selv til dig. Og det er din reaktion. Og hvorfor er det *din* reaktion? Fordi I ikke har guddommelighedens kraft. Hvorfor har I det ikke? Fordi I har brug for at omvende sig. Og hvad er det at I skal omvende sig fra? Fraværet af viden om Gud. I ved endnu ikke nok til at blive frelst. Frelsesplanen er planen for uddannelse, planen for viden om Gud og principperne om guddommelighed. Og grundlaget for, alle jer, kan leve sammen, og blive af ét hjerte og ét sind. Det betyder ikke noget at nogle af jer har mærkelige politiske overbevisning. Det betyder ikke noget at nogle af jer gerne vil se hver pistol i universet mindede og smeltet ned. Og andre af jer, vil gerne have ethvert barn udstedt deres egen skjulte bære tilladelse og at være bevæbnet i børnehaven. Ingen af de der ting adskiller jer fra at blive i stand til at elske hinanden og blive én. Fordi meget af det I synes betyder betyder ikke en døjt til Herren fordi når I er med iver i den rigtige årsag I vil alle være overrasket over hvor meget vores dybeste bekymring, er blot trivielt. De ting af hjertet er det som betyder noget. De ting på vi er i stand til at bliver `en, i kærlighed til hinanden, er uendelig meget større end de politiske, sociale og økonomiske spørgsmål som deler os.

Det er derfor i denne faldne, mørke brønd det er nødvendigt at holde jer distraheret af denne Telestiale rige hvor i I for tiden bor. I er fikseret af alt det skrald som foregår hernede. I er bekymret over de Kardashians. Det betyder ikke noget. [Jeg formoder til et vist niveau er det muligt at den Red Sox ikke betyder noget. Men vi er otte og et halvt spil forude i den amerikanske liga øst lige nu og jeg siger jer det ser godt ud.] Men jeg sidespring.

Under alle omstændigheder markere den side 554 i din Mormons Bog. Gå tilbage og genlæse det og spørge sig selv, hvad der er Gud gør, andre end blot at være? Det eneste han gør er "være" og alle resten af denne smertefulde diskurs er hvordan I reager. I løber rundt hysterisk, og gøre en "pee-pee dance" fordi I er i smerte, din tilstedeværelse er uacceptabel, I er urene, I er uværdig, det er hvad Han kom til at løse. Og når Han løser det, en del af rettelsen består i at fortælle dig: »Sæt den til side. Sæt den til side, blive mit barn, accepterer kærlighed. « Og så til gengæld I elske andre selv når de ikke elske jer. for hvad "løser" er Guds kærlighed.

Joseph Smith sagt, og det går hånd i hånd med Mormons Bog 9:2-5, » Et menneske er sin egen plagånd og sin egen fordømmer. Skuffelsens kval og pinsel i menneskets sind er lige så stærk som en ildsø, der brænder med svovl.« (PJSLS s. 432) Påfør det på sig selv. Den hurtigste måde at opnå dette er at handle i dette liv som en kujon som er ikke villig til at blive tapre i vidnesbyrdet af Kristus. At blive uvillige til at stå op når modstandere af dem som fortæller jer at det ikke burde være det. Tapperhed er den eneste måde hvorpå I sikre Guds velsignelser.

Da Urias blev dræbt, blev han dræbt med en meddelelse sendt af kong David leveret af hånden af Urias selv til Joab. Kong David vidste af integriteten af Urias hjerte at Urias kunne blive betroet med ordren som fordømte ham til at dø. Og Uria, trofast mod sin konge, gennemført beskeden til Joab. Der er konti, ikke den vi har i vores King James Gamle Testament version, men der er konti som tyde på at når Joab åbnede beskeden og læst den, læste han det for Urias. Urias vidste at han blev sendt til hans død. Og i de der konti de mænd som døde med Urias døde med ham villigt. Det er et af de få steder i Skrifterne hvor ordet "Valiant" vises. (2 Sam. 11: 16-17) De der mænd gik "hvor tapre mænd var." Til gengæld den uværdige Kongen fortæbes noget i hans kujonhed. Blive ikke kujoner. Stå og være tapre uanset hvad det er. Hvis I ikke gøre det så i dommens dag vil I finde sig selv med ønsker. Så også i dette liv vil I finde jer uden guddommelighedens kraft, medmindre I overholde loven på hvilken alle velsignelser er baseret og I bringe ofre. I adlyder *Ham*. Og når I adlyde Ham, skal I finde at I er ikke overensstemmende med alt i den ydre verden hvor I befinder sig selv i.

Nå, hvorfor er "de alle korrupte?" Der er en linje i Lukasevangeliet (jeg gerne citere ham når han passer). Jeg gav en tale én gang med titlen »På vejen til Emmaus.« Det er trukket ud fra bogen af Lukasevangeliet. Jeg tror Luke var den anden karakter som gik. Han navne Kleofas men han har ikke nævne sig selv. Nå det er i Lukasevangeliet vi finder et

citat jeg elsker. Dette bør udhugget på væggen i Utah Fordømme kontor og igen på væggen i lobbyen. Vi bør kræve advokater til at sætte det på deres visitkort. Det er Lukasevangeliet 11: 52: »Ve jer, I lovkyndige! I har taget kundskabens nøgle. Selv er I ikke gået ind, og dem, der ville ind, har I hindret i det.«

Falske lærere forhindre andre i at opnå frelse, periode. Heldigvis, vil de stå til ansvar for det. I har »taget kundskabens nøgle« ... »Selv er I ikke gået ind« ... »dem der ville ind, har I hindret i det.« Det er det arbejde af den bedrager. Blive bedraget de tro selv modstanderens budbringere og forkynde et budskab som forhindrer andre i at komme ind i Guds nærhed.

Nå der er en anden vers i L&P 121. Dette ville være den en skrevet i året efter Joseph Smiths vidnesbyrd som vi gennemgår i aften. Joseph blev dømt til at dø den 1. november af 1838. Den generelle som skulle udføre henrettelsen oprør og ville ikke gøre det. Joseph til sidst likvideret holdes i fængslet i Liberty Jail. Mens han var i Liberty Jail skrev han et brev. Vi har taget tre uddrag fra brevet og vi kanoniseret dem. Afsnit 121 er en af disse tre uddrag. Jeg vil gerne have jer til at se på vers 45 og spørg sig selv om det har noget at gøre med "guddommelighedens kraft."

L&P 121:45-46 »Lad også dit indre være fyldt af næstekærlighed til alle mennesker og til troens hushand, og lad dyd uophørligt pryde dine tanker, da skal din selvtilid vokse sig stærk i Guds nærhed, og præstedømmets lære skal falde på din sjæl som dug fra himlen. Helligånden skal være din stadige ledsager, og dit scepter et uforanderligt scepter af retfærdighed og sandhed, og dit rige skal være et evigtvarende rige, og uden tvang skal det tilflyde dig for evigt og altid.« Gud styrer uden tvang. Han flytter alle ting ved Sin magt tillader alt som eksisterer at vælge. (L&P 93:30-31) Hans måde er ved at invitere og lokkende (Moronis Bog 7:13) I bryder sig selv mod de love som har blevet ordineret. (L&P 130:20-21) I fordømmer sig selv af de ting I bringer på sig selv. Gud bare er. Og han giver jer mulighed. Han åbner mulighed for at give jer mulighed for at indtaste i hvis I er villig til at komme ind i. (Johannes' Åbenbaring 3:20) Hvis I er villig til at komme ind i eller ikke, er baseret på din egen adfærd, dine egne ønsker. Den bedste måde at afgøre, hvad dine ønsker er er baseret på hvad det er I gør.

Vi er således placeret at vi ikke har evnen til at gøre to ting på én gang. Uanset hvem I er, I kan kun gør én ting på én gang. Hele dit liv I fokusere på én ting, eller på noget andet. Uanset om hvad ting er I fokusere på det er det I har valgt. Derfor talemåden vi læst tidligere: »Lad dyd uophørligt pryde dine tanker, da skal din selvtilid vokse sig stærk i Guds nærhed.« Er guddommelighedens kraft relateret til det? Er guddommelighedens kraft relateret til nærheden af Gud? Nå, Mormons Bog erklærer kontinuerligt at det er det. Og hver person som byde at det er det ikke blankt modsiger budskabet i Mormons Bog. Denne bog handler om opstigningen tilbage til Guds nærhed. Vidnesbyrd efter vidnesbyrd, oplevelse efter oplevelse, det er hvad Mormons Bog står for. *Det, det opstigning til Gud*, er fylden af Jesu Kristi evangelium. I støde på det næsten straks i det første kapitel da Lehi stiger op. Og I støde på det i Nefi. Og I støde på det i Jakob. Og I støde på det i Enosh og i Alma og i Mosija. I kontinuerligt får den samme budskab.

Joseph Smith har sagt: » Jeg vil råde alle til at gå fremad og granske dybere og dybere i gudfrygtighedens hemmeligheder.« (PJSJ s. 440)

Gå til Lære og Pagter afsnit 8. Oliver ønskede at oversætte i April 1829. Han havde ankommet for at blive den skriver til Joseph kort før dette, og han forsøgte at oversætte. Det gik ikke så godt. Herren fortalte Oliver i vers 2: »Jeg vil tale til dig i dit sind og i dit hjerte ved Helligånden.« og så videre. Han snakke om en gave Oliver har »Arons gave« (Vers 6) Det er stangen, han var i stand til at bruge en divining stang. Vi er lidt flov over det nu og vi ikke rigtig snakke om det meget længere, fordi vi tro at gaver som det er lidt mærkelig. Men her er det i Skrifterne.

Nogen af jer har gaver som I finder lidt mærkelig. Og endnu, I alle sammen har gaver. Og ikke alle har den samme gave. Og hvis det giver du adgang til oplysninger fra en guddommelig kilde, ligesom Oliver I burde stole på den. Det betyder ikke noget, på den måde du gør det og den måde at nogen andre gør det at I er forskelligt. Ingen havde nogensinde tænkt på en seer sten indtil Joseph Smith stødte det og senere at finde det ratificeret i Mosijas Bog i

Mormons Bog. (Mosijas Bog 8:13) Nå, under alle omstændigheder. Jeg er interesseret i vers 10 og 11 i den åbenbaring givet i april 1829 hvor det står: »Husk, at uden tro kan du intet gøre; bed derfor i tro. Tag ikke let på dette; bed ikke om det, som du ikke bør.« Så okay, I skal være forsigtig. Ikke beder om noget som I ikke burde bede om! For godheds skyld! Det er forbudt! Nå, dette umiddelbart efterfølges af redegørelsen: »Bed for at du må kende Guds hemmeligheder.« Det er en befaling. Og enhver som fortæller jer, at I ikke burde søge dybere og dybere ind i Guds hemmeligheder, ja jeg tror vi har lige læst om dem i Lukasevangeliet, gjorde vi det ikke? I ikke træde ind sig selv og I ikke tillade de som er på vej ind at gå. Fordi I ikke forstår guddommelighedens kraft! I fornægte guddommelighedens kraft! Jeg erklærer til jer i Skriftens ord »Bed for, at *du* må kende Guds hemmeligheder!« Det er en befaling, givet til os af åbenbaring, som er nedfældet i Skrifterne I folk påstand at tro på. Hold op med at fornægte guddommelighedens kraft. Og hold op med at følge de sofisterne og lovkyndige som ville narre jer ved at foreslå at I ikke skal undersøge Guds hemmeligheder. *De* er anti-Kristus. *De* er imod læren om frelse. *De* fornægter guddommelighedens kraft. Og det gøre jeg ikke, og I bør ikke gøre det.

Nå, vi har nu gennemgået 20 verser i Joseph Smith Historie og vi har lært en masse ting. Han er fortalte at der er noget ting han ikke kan skrive. Jeg vil gerne have jer spørge sig selv på dette tidspunkt: Hvordan kan I vide om Joseph fortæller sandheden? Hvordan kan I vide om det, I ser her er et sandt vidnesbyrd eller ikke? Hvordan skal I løser det? Hvordan skal I vide det? Lære og Pagter afsnit 63 har en påmindelse om hvad kan sker i at prædike falsk. Se på verser 60-62: »Se, jeg er Alfa og Omega, ja, Jesus Kristus. Lad derfor alle mennesker vare sig for, hvorledes de tager mit navn på deres læber - for se, sandelig siger jeg, at der er mange, som er under denne fordømmelse, som bruger Herrens navn og bruger det forgæves, fordi de ikke har myndighed.« Dette er at tager Herrens navn og bruger det forgæves.

Hvordan ved I at nogen taler med autoritet? Hvordan ved I at Joseph skriver et vidnesbyrd som er autoritative? Hvordan kan vi vide om nogen som åbner munden og de taler at Gud har godkendt det budskab som de give? Gå til Lære og Pagter afsnit 5. Dette er marts 1829. Oliver Cowdery ville ikke ankommer indtil 5 april måneden efter dette. Tag et kig først på vers 3: »og jeg har foranlediget, at du skulle indgå en pagt med mig om, at du ikke skulle vise dem, undtagen til de personer, som jeg har befalet dig; og du har ingen magt over dem, medmindre jeg skænker dig den.« På dette tidspunkt i 1829, Joseph Smith er måske den eneste mand som live som havde en pagt med Herren. »Du har indgået en pagt med mig« Vi er alle sammen modtagerne af pagter som eksisterede fra begyndelsen, givet til "fædrene" som vil blive et vigtigt emne i dette år. Men med hensyn til en person som Herren har gjort en handel med og indgået en pagt med for øjeblikket ser vi på 1829, denne person var Joseph Smith. Vorherre er en Mand af pagter. Vorherre indgår pagter regelmæssig. Til at kende Ham er at indgå pagter med Ham. Og Joseph da afsnit 5 blev åbenbaret havde en.

Ser til vers 4: »og du har den gave at kunne oversætte pladerne; og dette er den første gave, som jeg har overdraget til dig; og jeg har befalt, at du ikke skulle hævde at have nogen anden gave, førend mit formål er opnået med hensyn til dette;« Jeg vil gerne have jer til at markere det. Jeg vil have jer til at lægge mærke til, at Joseph bliver fortalt af Gud; »Ikke hævde at have nogen anden gave, end dette oversættelse.« Hvorfor ville Gud gøre det?

Gik tilbage til vers 20 i Joseph Smiths historie som skete i 1820. Vi ved allerede Joseph var blevet undervist af Herren med »der var meget andet, som han sagde til mig, som jeg ikke kan skrive på dette tidspunkt.« Joseph vidste allerede en masse. Han havde allerede set ting som er over det jordiske øje at se. Han var allerede blevet begavet med den visse forståelse som komme fra den anden side af sløret. Som en konsekvens heraf, Joseph vidste en masse mere end hvad han sagde. Men han havde en opgave. Opgaven bestod af forpligtelsen til at oversætte Mormons Bog. Joseph blev derfor godkendt på det tidspunkt kun at udføre dette arbejde. Hvis Joseph trådte uden for grænsen af opgaven betroet til ham i det øjeblik han gør dette arbejde han ville være underholdende en forstillelse. Dette er fordi den ærinde givet til ham på tidspunktet af åbenbaringen var begrænset til Mormons Bog. Vidste han mere? Absolut. Havde han mere på hans bortskaffelse at han kunne have underholdt folk med? Uden nogen spørgsmål. Men han blev befalet om at gøre et arbejde. Og i troskab af sin hjerte begrænset han sig selv til dette arbejde indtil den første var gennemført. At gøre mere end det, ville har været et forstillelse.

Disse er blot side tanker på vores vej til at svaret på spørgsmålet om hvordan I vide om Joseph fortæller jer sandheden. Svaret er givet begynder i vers 5: »Sandelig siger jeg dig, at ve skal komme over jordens indbyggere, hvis de ikke vil give agt på mine ord;« Dette er Kristus som ejer ordene. Det er ikke Joseph eller Josephs ord, men Kristi ord. End har vi vers 6-7: »for herefter skal du blive ordineret og drage ud og fremføre mine ord for menneskenes børn. Se hvis de ikke vil tro på mine ord, ville de heller ikke tro på dig, min tjener Joseph, hvis det var muligt for dig at vise dem alle disse ting, som jeg har overdraget til dig.«

Gud ejer ordene. I ville ikke tro resten af det hvis I ikke vil tro hvad er autoriseret til at blive talt. Joseph begrænset sig selv til at overbringer det som Kristus ønskede overbringeret. Og det var op til dem til at vælge. Og hvis de anerkender Mesterens røst (Johannesevangeliet 10: 27) så fik de budskabet fra Ham. Åbenbaringen udvider dette i vers 8-10: O, denne vantro og stivnakkede slægt - min vrede er tændt imod dem. Se, sandelig siger jeg dig: De ting, som jeg har betroet dig, min tjener Joseph, har jeg holdt tilbage med et vist formål for mig, og det skal blive gjort kendt for kommende slægter; men denne slægt skal få mit ord gennem dig.« Når vi undlader at lytte til en budskab som kommer fra Kristus, og undlader at anerkende Sin røst, så Herrens vrede er riled. Hans skuffelse er håndgribelige. Vi burde vide bedre.

Dette tema af Kristi ord som kommer gennem Joseph for vores dag går igen i et brev fra Liberty fængslet, findes i L&P 122:2: »hvorimod de rene af hjertet og de vises og de ædle og de dydige, bestandig skal søge råd og myndighed og velsignelser under din hånd« Dette beskriver de som behage Gud i dag: De ser stadig på Josephs åbenbaringer som indeholder Kristi røst. Dette er Herrens ord til Joseph Smith om dem som er vises, som er ædelt, som er dydige. Det er dem som vil søge råd og myndighed og velsignelser under hånden af Joseph. Det er så sandt i dette øjeblik, som det var dengang.

Hvordan kan vi i dag modtager velsignelser »under hånd af Joseph?« Hvis man ser på brugen af ordet "hånd" næsten altid det er forbundet med ord fundet i Skrifterne givet eller komponeret af profeten. Abrahams Bog blev skrevet under hånden af Abraham. (Se hovednote til Abrahams Bog.) Mormons Bog, under hånden af Mormon. (Se titelbladet i Mormons Bog.) Hånden af Joseph er stadigvæk hånden vi burde se på hvis vi vil vide hvad Guds ord var for vores generation. I har ingen anelse om hvor grundigt vi har fortrængt de ord givet af hånden af Joseph Smith, og hvad det er I underholde jer med hver sabbatsdag. Vi modsiger hvad vi har modtaget under hånden af Joseph kontinuerligt, men ikke ustraffet. Vi bliver nødt til at tage højde for det i det sidste ende.

Gå til L&P 5: vers 14: »og til ingen andre i denne slægt vil jeg skænke denne magt til at modtage netop dette vidnesbyrd i denne, indledningen til min kirkes oprettelse og fremkomst fra ødemarken - klar som månen og strålende som solen og skrækindjagende som en hær under faner.« Denne beskrivelse vil kom op en anden gang i indvielsesbønnen til templet i Kirtland i afsnit 109. Det er en beskrivelse af Herrens kirke. Herrens kirke er »klar som månen, strålende som solen.« Ordene »Klar som månen« betyder at de opfylder den beskrivelse som er givet i Lære og Pagter afsnit 76, som beskriver dem som har herlighed af månen som deres nedarvning. »strålende som solen« er beskrevet i Lære og Pagter afsnit 76, og beskriver dem som vil arve den celestial herlighed. Det er sådan Han beskriver Sin kirke. Og de vil være de eneste som vil være i stand til at stå på hans komme.

Ministeren for dem i det terrestriale herlighed er Sønnen, som betyder Guds Søn. (L&P 76:77) Som hensigt at lave mange Guds sønner. Og i den celestiale herlighed fylde af Faderen bor (L&P 76:92). Og så Kirken som Han ejer, som Han kalder "mine", som Han har hensigt til at bringe ud af ørken af mørke og forvirring og ind i lyset hvorved de kan forstå ting af Gud nødvendigvis består af dem som har tilstrækkelig viden til at være »klar som månen, strålende som solen, og skrækindjagende som en hær under faner.« Når vi kommer til Grand Junction og vi taler om tilstanden af Zion og vi kommer til at se på hvor meget, meget farlig det er at støde denne slægts herlighed når I er uforberedt til at være der.

Gå til Lukasevangeliet 9:25-26: »For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men miste sig selv eller bøde med sig selv? For den, der skammer sig ved mig og mine ord, skal Menneskesønnen skamme sig ved, når han kommer i sin og Faderens og de hellige engles herlighed.« Så, hvis Joseph taler ordene af Sønnen, og hvis I er skamme over at ejer de ord som kommer til os af hånden af Joseph, din skam er ikke imod Joseph men din skam er imod Ham som underviste Joseph ord til at tale. Af dem som er skamme over at anerkende at disse er Herrens ord skal Menneskesønnen skamme sig ved.

Josephs legitimationsoplysninger var hans besiddelse af Kristi ord. Kommer ham med autoritet? Taler han Kristi ord? Havde Kristus betroet ham med et ministerium og en besked? Svaret til det er, ja. Han kom med autoritet. Det er alt sammen forgæves, alt forfængelighed, alt nonsens hvis han ikke har et budskab fra Gud. Men hvis han har så sin legitimationsoplysninger er sin budskab. Og hvordan kan I vide det? Nå, går vi gennem det ikke blot et par minutter siden, Jakobs Brev 1: 5? Alt som var og der foregår nu i genoprettelsen kommer tilbage til Jakobs Brev 1: 5. Hvorfor ikke spørge Gud som vil give alle rundhåndet? Vil I gerne vide en masse mere, end I i øjeblikket gør nu. Han ikke bebrejde, Han ikke skælde jer, heller ikke siger Han hemmeligheder er ikke tilgængelig. Han siger i stedet komme og lære af mig. Han siger, jeg befaler jer til at spørge og undersøge Guds hemmeligheder. Han siger, frelse er afhængig af viden. »og dette er evigt liv, at de *kender*,...Kristus« (Johannesevangeliet 17:3) Hvordan kan I tjene Mesteren I ikke kender? (Mosijas Bog 5:13)

Nå, lad os gå videre til vers 25-26 i Joseph Smith Historie: »Således var det også med mig. Jeg havde virkelig set et lys, og midt i det lys så jeg to personer, og de talte virkelig til mig, og skønt jeg blevet hadet og forfulgt, fordi jeg sagde, at jeg havde set et syn, så var det dog sandt; og mens de forfulgte mig og hånede mig og løj mig alt muligt ondt på, fordi jeg sagde det, følte jeg mig tilskyndet til at sige i mit hjerte: Hvorfor forfølge mig, fordi jeg siger sandheden?« Det vil altid være det hvis I kender Kristus, fordi dem som kender Ham ikke tvivle at du kender Ham. Der er love ordineret før verdens grundlæggelse som kræver at de skal tjene deres far. Og I skal tjene dine. Der er ikke noget andet valg. Der er kun to holder, kun to kirker, kun to veje. Og det gør ikke noget, hvis det særlige hore I vælger at følge er tækkeligt, ryddelige, godt manerede, og iført en hvid brudekjole. Der er kun to kirker. Hvoraf kun en af dem er Kristi kirke.

Joseph Smith Historie vers 26: »Det stod nu klart i mit sind, at det, for så vidt som den sekteriske verden angik, ikke var min pligt at slutte mig til nogen af dem, men at forblive som jeg var, indtil jeg modtog yderligere ansvaringer.« Er det ikke interessant? Her har vi Joseph som har blevet givet instruktion, og han blot antage at han burde fortsætte på sin vej indtil han får noget yderligere retning. Dette vil fortsætte for mange år, vel at mærke, for mange år.

I Joseph Smiths oversættelse af Matthæusevangeliet, kapitel 3 (vi vil ikke gå til det) men han taler om hvad havde skete i hændelsen i templet da Kristus var 12 år gammel, end hvad sker når han begynder sin ministeriet. Det var "mange år" som passerer mens Herren venter på "timen af hans ministerium at komme." Ligeledes Joseph ventede indtil han finder ud af hvad ellers han burde gøre.

Se på vers 27: »Jeg fortsatte med at udføre mit sædvanlige arbejde indtil den enogtyvende september, et tusinde otte hundrede og treogtyve...« Oh se på det, enogtyvende september, et tusinde otte hundrede og treogtyve, som er en anden af de verdenshjørner. Det er det efterårsjævndøgn når alt er i balance, lyset og mørket. Tidspunktet som vil snart være over os, fordi i dag er 10 september.

Ser til vers 28, næsten halvvejs ned: »overladt til alle slags fristelser; og da jeg omgikkes al slags selskab, begik jeg ofte mange tåbelige fejltagelser og udviste ungdommens svaghed og den menneskelige naturs små karakterfejl, hvilket, jeg med bedrøvelse må sige, førte mig ud i forskellige fristelser, som var anstødelige i Guds øjne. Når jeg nu aflægger denne bekendelse, er der ingen, der behøver at tro, at jeg gjorde mig skyldig i store eller alvorlige synder. En tilbøjelighed til at begå sådanne har aldrig været min natur. Men jeg var skyldig i letsindighed og var undertiden i livligt selskab osv., hvilket ikke var foreneligt med den karakterstyrke, som en, der var kaldet af Gud, sådan som jeg blevet, burde udvises. Men dette vil ikke synes besynderligt for nogen, som erindrer sig min ungdom, og som er

bekendt med mit medfødte muntre temperament.« [Som en sidenote, Kristus har en muntre temperament. Joseph har en muntre temperament. Være frimodige.]

Husk dette vidnesbyrd Joseph Smith skrev i 1838 efter retssagen tidligere på året i april hvor påstandene om ægteskabsbrud blev bragte mod ham af Oliver Cowdery. Referatet af det høje råd sagde at de behandles "pigen business" eller Oliver's påstande om pigen business. Joseph blev frikendt. Vi underholde en masse falske forestillinger om Joseph Smith og den praksis af flerkoneri. Hales har gennemført og er nu ude med en tre volumen sæt. I sine bøger samler han sammen hver eneste af de eksisterende udgangsmaterialer som involverer Fanny Alger. I den beretning som beskæftiger med Fanny Alger og hændelsen i stalden, som noget mennesker har blæst op i at Emma Smith fanget Joseph Smith i færd med at samleje med Fanny Alger, sporer Hales ned. Når al kildematerialet er samlet hvad I lærer, er at Emma Smith vidne "transaktionen". Den "transaktion" bestod af Levi Hancock som udføre en bryllup ceremoni i stalden, med Joseph Smith fortæller Levi ord til at bruge og Levi udfører ceremonien. Emma var ved døren lytter, eller vidne "transaktionen" i stalden. Dette er den "transaktion" som har blevet efterfølgende forskønnet til alle muligt libido-drevet licens for dem som vil gerne have en mindre dydige profet end faktisk vi havde. Vi ønsker flere svagheder i ham til at tillade os til nyde mere svagheder.

Som Joseph har sagt: »ingen, der behøver at tro, at jeg gjorde mig skyldig i store eller alvorlige synder. En tilbøjelighed til at begå sådanne har aldrig været min natur.« Det var ikke i Josephs natur. De, som hævder ellers, er på udkig efter en licens Joseph troede ikke han kunne give sig selv.

Gå til vers 29: » Om aftenen den ovennævnte enogtyvende september, efter at jeg var gået i seng for natten, hengav jeg mig til bøn og anråbelse af Gud den Almægtige om tilgivelse for alle mine synder og tåbeligheder...« Efter Joseph fortsatte sin vej og ventede på Herren, han fik til det punkt, hvor han havde nogle ængstelse om hans forhold til Gud, fordi det havde været en lang tid siden hans sidste besøg. Bemærk det er Joseph, der begyndte de begivenheder, der skete på efterårsjævndøgn ved at gøre en forespørgsel om sine synder. Han bad om tilgivelse og ønskede at vide om hans tilstand og forhold til Gud og sagde i slutningen af vers 29: »jeg havde fuld tillid til, at jeg ville modtage en guddommelig tilkendegivelse, eftersom jeg tidligere havde fået en.«

Hvis Joseph Smith kunne gå få en guddommelig manifestation med respektere til sin forhold til Gud, så kan du. Hvis Joseph Smith kunne gå ud og spørge om hvilken kirken til at deltage i så kan du. Moronis Bog 10: 4-5 fortæller dig: »ved Helligåndens kraft kan I kende sandheden af alt.« Sandheden af *alt*. Der er intet grænser. Der er ikke noget om I vil blive bebrejdede og fortalte, "ikke spørge det. I Må ikke forhøre. Jeg vil ikke fortælle dig." Nu må I spørge om noget I er uforberedt til at høre et svar til fordi der er noget forberedelse endnu. Men hvis I spørger så sættes I i gang på den anden side tilladelse til at fastsætte det som er galt med dig.

Har I læst det 10th lignelsen (*The Missing Virtue*)? Hvis I har læst det 10th lignelsen I ved der er en tidsforskydning, hvor en manglende dyd bliver leveret som en konsekvens af virkelige verden oplevelse. Svaret bliver sat i gang, som en konsekvens af Guds love, på hvilken alle velsignelser er baseret. Dette vers i Josephs vidnesbyrd viser hvor obligatorisk det er at I skal *spørge!* Og også, svaret på det spørgsmål I spørge fra Gud vil altid være "ja". Men, hvis I ikke er klar til "ja" så vil I gå igennem en periode med reovering og reparation. Hvor længe I har brug for at blive reoveret og repareret, afhænger af hvor meget af det giftige nonsens af denne Telestiale Rige I har drukket i og hvor meget af det I fortsætter med at drikke i som Herren arbejder for at besvare din forespørgsel. Alt som I tager i som går imod evnen af Gud til at tale til dig vil hindre Ham i at besvare dig. Så, så snart som I vilsætte ned denne nonsens og i tro bliver troene, så snart kan Gud lukke lækager, reparere hængslet og reparere den ødelagte vindue. Han virkelig har et ordens hus, eller bedre sagt Han kun træder ind et tempel som er helligt, og det tempel er I. (1 Korintherbrev 3:17) Det er ikke bygget af menneskehænder. Det blev bygget af Gud i livmoderen af din mor. Og I var begavet med det når I taget dit første åndedrag. Det, og I er iført det nu, er Sin tempel. Herren som I søge skal pludselig komme til sit tempel. (Malakias' Bog 3: 1) Men det må ikke besmittet. Rens jer op. Hvis I vil gerne vide hvad din tilstand og stående er, fordi I er usikker, så spørge Gud. Forvent ham til at svare.

Kig på det næste vers af Josephs beretning (vers 30): »Mens jeg således var i færd med at påkalde Gud...« Mens han var i færd med at påkalde Gud! Hvis I er på den rigtige vej med det rigtige tro og søge efter de rigtige svar, I ikke engang komme til at afslutte sætningen. Gud ved hvad I har brug for "før I beder ham om det.« (Matthæusevangeliet 6:8). Det er fra Bjergprædikenen. Kristus fortæller jer dette. Denne forfærdelige smertende, længslen, hulheden, tomheden i jer er hvad Kristus har til formål at udfylde. Det er Hans formål med at komme til Sit tempel.

Så mens han var i færd med at påkalde Gud opdagede han et lys vises i sin værelse, »som vedblev med at tage til i styrke, indtil værelset var mere oplyst end midt på dagen, hvorefter en skikkelse pludselig kom til syne ved min seng, stående i luften, for hans fødder rørte ikke gulvet.« [Som en interessant sidebemærkning, jeg vil gerne stille spørgsmålet, hvorfor? Hvorfor gjorde Moroni står i luften med fødderne ikke rører gulvet? Det er et interessant emne som vi ikke skal tale om her. Det er off emne og det vil ikke få os Zion alligevel men der er "ting" her.]

Åh, og han havde på en løs kjole. Vers 31 siger, »Han bar en løst hængende kjortel, der var strålende hvid. Den var mere hvid end noget jeg nogen sinde havde set på jorden, og jeg tror heller ikke, at noget jordisk kunne gøres så overordentligt hvidt og strålende. Hans hænder var bare, og ligeså var hans arme til lidt over håndledet, og hans fødder var også bare, ligesom hans ben til lidt over anklerne. Hans hoved og hals var også bare. Jeg kunne se, at han ikke havde andre klæder på end denne kjortel, da den var åben, så jeg kunne se hans bryst.« Bemærk dette ikke var ceremonielle toj. Som en konsekvens af dette, kan jeg fortælle jer det er okay at blive begravet uden tempel regaler fordi I ikke vil være iført denne ting i opstandelsen alligevel. Hvis I arver den herlighed som Guds Engle inklusiv Moroni (som er helt sikkert ophøjet), bærer, vil det ikke blot være ceremoniel.

I kan læse om beskrivelsen af hvad Kristus bærer i Skrifterne også. Ceremoniel toj er bare det: ceremoniel toj. Det er designet til at lære jer om skabelsen, at begave jer med specifik viden om processen at blive ophøjet. Men det er ikke det påklædning som I skal se på gaderne i himlen. Jeg tror faktisk påklædning i himlen ser egyptisk, men det er ikke særlig vigtigt for vores formål.

Denne engel som kom til Joseph var kun iført en kjortel. Det var ikke ceremoniel. Han havde ikke sko på fødderne, heller ikke en hat, heller ikke nogen af den række ting som vi ville knytte til ceremoniel toj. I kan læse en beskrivelse af Kristi påklædning i 3 Nefi 11:8. Og beskrivelsen der er meget ligesom den beskrivelse som vi har her, Kristus og Moroni iført den samme slags ting. Og bare for sjov af det, lad os gå tilbage til Anden Mosesbog.

Ser man på beskrivelsen af ceremonielle påklædning for Tabernaklet af Moses i Anden Mosebog 28 der begynder på vers 4: »Dette er de klæder, de skal lave: brystskjold, efod, kappe, mønstret kjortel, turban og skærf; de skal lave hellige klæder til din bror Aron og hans sønner, så de kan gøre præstetjeneste for mig. De skal bruge guld, purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof og fint linned.« Som i Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat: »... og gul og grøn og lilla og orange og hvid ...« undskyld, jeg ikke bør gøre det. Men I kan læse beskrivelsen af påklædning, der løber gennem kapitel 28. Herren iklæder I i masser af ceremoniel toj designet til at formidle symboler med mening. Men de er ikke et ende, de er blot symboler. Seks dages skabelse symboliseret af seks stykker tøj i de nuværende tempel ritualer. Som hver især kan være forbundet med en af de dager af skabelse. Derfor når I træder gennem sløret, er det som den hele skabelsen er indløst i din person. I repræsenterer frelse for hele skabelsen. Fordi det i jer, hvis I være i stand til at blive reddet, skabelse selv fortsætter. Disse er symboler. De kommunikerer til sindet ideer. Idéer som er evigt. De er ikke ende i dem selv.

Holde det i tankerne, fordi I er her i denne ejendom til at blive uddannet. I er her for at lære noget. I er her for at lære om guddommelighedens kraft. Og med "her" Jeg mener ikke dette værelse, selv om det er sikkert rigtig. Jeg taler om dette liv hvor I befinder sig selv. Dette sted, denne frygtelige faldne verden, denne herlige mulighed hvor offer er faktisk muligt. I behøver ikke undgå det, og I behøver ikke nødvendigvis søge efter det. Men når det kommer over sig, I står over for den med taperhed. I står hvor Gud placerer jer. Og I ikke lade nogen *mand* flytte jer fra hvor det er at Gud vil have jer være. Fordi deri ligger frelse. I adlyder en lov ordineret før verdens grundlæggelse. I kan ikke tage holde om disse velsignelser, medmindre I overholde loven på hvilken den er baseret. Der vil altid være i absolutte tal

kun få som skal finde den lige og snævre sti. Der vil være en overfyldt overflod af dem som vil kæmpe imod den. Det er fordi de tjener deres mester. I ikke har tid til at bekymre sig om dem. I tjener dine. Og den Mester behøver at være Kristus.

Nå, vi er nu bare om at komme til aftenens emne. Endnu igen, er Joseph kaldes ved sin navn og det er vers 33. Han var bange men frygten snart forlod ham. Grunden til at han var bange for var fordi han søgte tilgivelse for sine synder. Som svar på denne bekymring en perfekt hvid, lys tændt individ viste sig, som repræsenterede renholdelse af himlen selv. Joseph i modsætning var bekymret for sin egen renlighed. Han var spørgende om at vide om sine synder og en synligt rensset person står foran ham, derfor var han bange. Og hvorfor var han bange? Fordi, endnu en gang, kan I se den bemærkelsesværdige kontrast mellem sig selv og himlen. I og jeg ved hvad der ligger i vores hjerte. Jeg ved hvad mangler jeg har haft, og jeg ved en engle kan se igennem mig. Derfor, har jeg brug for noget som vil fjerne fra mig min frygt. Joseph forklarer: »Han kaldte mig ved navn« Det er det samme som før. Moroni fordriver frygten ved at lade Joseph ved at vi har et broderskab, vi har et forhold. Vi ser resultaterne: »frygten forlod mig snart« »Han kaldte mig ved navn.«

Det er det vi vil gerne tale om. Englen fortalte Joseph om ting at han var til at modtage. Men i det første møde Moroni giver Joseph noget vigtigere og helt immaterielle. Det er hvad er vigtigst. Det er viden. Moroni leverede en budskab. Men hans budskab var ikke som det vi finder i Kong James-versionen af Bibelen. Læs Joseph Smith Historie 1:37: *»For se, den dag kommer, der skal brænde som en ovn; og alle de stolte, ja, og alle, der handler ugudeligt, skal brænde op som stubbe, for de, der kommer, skal brænde dem op, siger Hærskarers Herre, så der ikke bliver hverken rod eller gren tilbage af dem.«*

Ordene »rod« og »gren« er genealogiske ord. Bemærk også "de, der kommer", og spørg sig selv: hvem er de? Hvorfor skal »de« »brænde dem« i »deres kommer?« Disse er vigtige spørgsmål.

Joseph fortsætter: »og videre citerede han det femte vers således: *se, jeg vil åbenbare præstedømmet for jer ved profeten Elias' hånd, før Herrens store og frygtelige dag kommer.* Han citerede også det næste vers anderledes: *og han skal børnenes hjerte plante de løfter, der blev givet til fædrene, og børnenes hjerte skal vende sig til deres fædre. Hvis det ikke var således, ville hele jorden blive lagt fuldstændig øde ved hans komme.«*

Vi vil sandsynligvis komme til denne del omkring Spanish Fork i det kommende år. Alt om dette fortælle jer noget som er bemærkelsesværdigt forskellige fra hvor vi nu befinder os. Dagen kommer, der vil brænde dem. Hvornår? Og vi har Moronis advarsel om "de, som kommer." Hvem? Hverken »gren« eller »rod« vil blive tilbage efter den kommende afbrænding. Det er genealogiske. Så er der omtale af Elijah og præstedømmet. Vi vil tale om dette en anden dag. »Børn bliver plantet i deres hjerter«, fordi børnene er dem som leve. Men hvad er plantet er »løfter til fædrene.« Hvem? Hvad løfter? Hvornår blev de lavet? Alle disse er vigtigt at overveje. End Moroni taler om »børns hjerter vende sig til deres fædre«, og vi har en anden anliggende at overveje. Der er så meget i det som vi er nødt til at plukke fra det. Vi har brug for at forstå. Og vi kommer til at gå der. Fordi at forstå dette er at forstå grundlaget for Zion.

Grundlaget for Zion består for det meste i at gentilslutning børnene som en konsekvens af de løfter der blev givet til fædrene, tilbage igen til fædrene. Dette er så der kan være en svejsning forbindelse som forbinder de børn som er på jorden med de fædre som er i himlen. Ikke en forbindelse til de døde som er i åndeverdenen. De som er døde er i desperat behov for din menstruation til at redde dem. For at forbinde sig selv til dem er at forbinde sig selv væsentlige til de fordømte, de døde, den ulegemlige. Fædrene som er i himlen er dem som I har brug for at skabe forbindelse med. Og jeg har skrevet et papir på det som jeg tro noget af jer har læst. Bare send en note til bloggen og jeg vil email den til jer. Det er "The Mission of Elijah Reconsidered" Men se, hele formålet med disse løfter og profetier leveret til Joseph af Moroni var at løse dette problem. Fordi hvis det ikke var så, hele verden ville blive lagt fuldstændig ødelagt, fuldstændig ødelagt ved Hans (og "deres") kommer.

Derefter rapporterer Joseph: »Ud over disse citerede han det ellefte kapitel af Esajas' Bog og sagde, at det snart skulle blive opfyldt.«

Lad os gå tilbage til den 11. kapitel af Esajas fordi, vi har virkelig gjort et rod af det. Okay, det skal »snart blive opfyldt« Esajas læser: »Men der skyder en kvist fra Isajs stub, et skud gror frem fra hans rod.« Den kvist er den tjener som er en efterkommer af Isaj, en person som er både af Judas og Efraim, til hvem der retmæssigt tilhører præstedømmet. Hold fingeren der i kapitel 11 i Esajas og vende tilbage til Lære og Pagter 113 og I vil se hvor disse ord er forklaret.

L&P 113:1-4: »Hvem er Isajs stub, som omtales i det 1., 2., 3., 4. og 5. vers i det 11. kapitel af Esajas' Bog? Sandelig, så siger Herren: Det er Kristus. Hvad er den kvist, som omtales i det første vers i det 11. kapitel af Esajas' Bog, og som skulle skyde fra Isajs stub? Se, så siger Herren: Det er en tjener i Kristi hænder, som er efterkommer af Isaj såvel som af Efraim, eller af Josefs hus, og på hvem der er lagt stor magt.«

Se her, indtil I lykkes, har I fejlet. Jeg gider ikke hvem der kommer hævder hvad de vil gerne at hævde. Indtil arbejdet er udført ingen kan tage æren for det, periode. Der er alle slags nonsens som cirkulerer om hvem der har nøglerne. Det er den gamle spil: "Knap, knap hvem har fået knappen" Se, nogen skal gøre arbejdet. Når arbejdet er gjort så vil I vide. Indtil arbejdet er udført ingen kan identificeres med den rolle, periode. Det er arrogance, det er fordringsfuldhed det er dumhed for nogen at træde frem og sige; "Jeg, jeg er den mand!" Gør det arbejde, afslutte kurset, opfylder pagten. Når du gør det kan du tage navnet. Indtil du gør det arbejde, det er bare støj.

Så, der skal komme »en kvist fra Isajs stub, et skud gror frem fra hans rod. Over ham hviler Herrens ånd, visdoms og indsigts ånd, råds og styrkes ånd, kundskabs og gudsfrygts ånd; han lever og ånder i frygt for Herren.« Bemærk, dette! Åh, tak Gud! Nogen endelig vil frygte Herren, mere end de frygter mand! Jeg ser frem til det øjeblik. Håber at leve for at se det!

Fortsætter i vers 3: »han lever og ånder i frygt for Herren. Han dømmes ikke efter, hvad hans øjne ser, fælder ikke dom efter, hvad hans ører hører; han dømmes de svage med retfærdighed, fælder retfærdig dom over landets hjælpeløse. Han slår voldsmanden med sin munds stok« Bemærk at det »stok« i denne sammenhæng er ikke blot en person men det er også Guds ord.

Fortsat:»og med læbernes ånde dræber han den uretfærdige; retfærdighed er bæltet om hans lænder, trofasthed bæltet om hans hofter. Ulven skal bo sammen med lammet, panteren ligge sammen med kuddet; kalv og ungløve græsser sammen, en lille dreng vogter dem.« Dette er, selvfølgelig, Tusindårsriget dag.

Ifølge Moroni disse ting skal om en kort tid sker. »Koen og bjørnen bliver venner, deres unger ligger sammen, og løven æder strå som oxen. Spædbarnet leger ved slangens hule, det lille barn stikker sin hånd ind i hugormens hul. Ingen volder ondt eller ødelæggelse på hele mit hellige bjerg; for landet er fyldt med kundskab om Herren, som vandet dækker havets bund.«

Vi begyndte med dette tema. I ser det er viden som kendetegner tusindårsriget. Forestil mennesker som er fulde af kundskab om Herren. Det er hvad I burde gribe om. Det er hvad I burde blive.

Fortsat:» På den dag skal Isajs rodsrud stå som et banner for folkeslagene; til ham skal folkene søge; og hans bolig skal være herlighed. På den dag løfter Herren atter sin hånd for at genvinde den rest af sit folk, der er tilbage«

Nå, dette skal snart ske. Ikke derpå, ikke i Joseph tid, ikke den dag, men af og til. Det er derfor vi har brug for at gennemgå genoprettelsen denne år. Vi kan ikke gå fremad indtil første vi huske hvad har allerede været givet.

Når en gren omtales, bør vi se på Johannesevangeliet 15: 1-6. Der Kristus taler om sig selv som den »sande vintræ« som vi skal forbinde til hvis vi skal bære frugt. Vi vil ikke gøre det fordi vores tid langt bliver brugt. Men Kristus taler

om en tjener. Om Kristus er det sande vintræ. Ingen af os kan bære frugt medmindre vi er forbundet til det sande vintræ. Igen, det er en genealogisk sigt. Det er en familie af Gud sigt. Det er en Guds søn sigt. Og han har til hensigt at laver mange Guds sønner (Johannes' Første Brev 3: 2), for at bringe mange sønner til herlighed (Brevet til Hebræerne 2:10).

Joseph modtog, i denne første møder med englen Moroni, en meddelelse om de første tegn på genoprettelse af Guds hensigt, til at genskabe en hellig familie. Gud fortæller os hvad *Han* ønsker. Han, Gud, ønsker at have på jorden igen Hans familie. Dette er din uddeling, dette er din tid. I kom herved med den hensigt at leve og finde de ting som vil bringe jer tilbage. Dette er din mulighed. Lad ikke en anden gruppe hævder at det ikke tilhører til jer. Disse skrifter skal kun være opfyldt når tilstrækkeligt mange mennesker vågen og opstår og indse at det er overdraget til jer en forpligtelse til at finde, til at lytte, til at søge, til at bede, til at adlyde og til at danne hvad er nødvendigt for at opfylde de løfter og pagter som blev foretaget til fædrene.

Igennem det kommende år vi skulle forsøge at lægge det ud. 2 Nephi 3, vi kan tilbringe hele dagen at tale om kapitel 3. Vi ikke har nok tid. Og aftenens tid er langt brugt. Men hvad jeg vil gerne gøre er blot se på noget bestemte ord på et øjeblik. Fordi jeg siger jer om det rod som har været gjort af Mormons Bog ved nonsens som vi tro om dens ord er værre end en gordiske knude. Og hvordan I sortere det ud på dette tidspunkt er en udfordring. Men I burde stige ved at gøre det til genstand for bøn og få åbenbaring. Fordi der er en historie som er ved at blive fortalte her, der er en pagt bliver beskrevet her. Og der er ting i gang med her som indtil I vågen og opstår og derefter indse hvad tolden er som er overdraget til jer, I ikke have nogen chance for at finde ud af præcis hvad en rod vi har lavet af genoprettelsen af Evangeliet.

Ser på Anden Nefi 3:23-24: »Derfor er du på grund af denne pagt [Pagten bliver beskrevet her, er en pagt lavet af Gud, med Josef i Egypten.] er du på grund af denne pagt [Josef, søn af Lehi] velsignet; for dine efterkommere [Josef, søn af Lehi] skal ikke blive udryddet, for de skal lytte til bogens ord. [Dette er efterkommere af Josef, Lehis søn.] Og der skal fremstå en mægtig blandt dem.«

Spørg sig selv om ordet »blandt« er genealogiske eller blot foreningsmæssigt. Det siger ikke en »fra« dem, som ville være genealogisk. Der står »blandt« dem. Nogen kommer til at gøre: »meget godt, både i ord og gerning, at være et redskab i Guds hænder, med store tro, at gøre mægtige undere, og gøre den ting som er stor i Guds øjne, til anlæggelsen at passere meget genoprettelse til Israels Hus, og til Sæd af dine brødre. «

I alt, som foregår i kapitel 3 i 2 Nepi som handle med den pagt det er om den Josef i Egypten individuel. Det næste kapitel, i øvrigt lad ikke tegnsætning af kapitlerne narre jer. Det er alt én diskurs. Dette er en fortsættelse af erklæringen. 2 Ne. 4: 2 forklarer: »For se, han [dette er ikke Lehi, men Josef i Egypten] han profeterede i sandhed angående alle sine efterkommere.« Nu forstå at dette omfatter nogen af jer.

Se vores tid bliver brugt men vores dagsorden er ikke. Der var en anden profeti som er lavet af Moroni som gentages i Apostlenes Gerninger. Denne profeti har en virkelige kompliceret struktur, fordi af fortid, nutid og fremtid tid og hvordan det hele passer sammen. Vi skal forsæt med det i Idaho Falls på den 28.

Omkring dette tidspunkt 40 år siden i dag, var jeg på en post-dåbs fest på Mortensons hus og det ville ende sandsynligvis i en anden 10 minutter fra nu, hvor Jim bad mig om at åbne med bøn. Jim som er manden i huset, og Monty er den trofaste hustru og efterkommer af Bunkerne, udskudt til sin mand i at gøre denne opfordring. På det tidspunkt var jeg temmelig svimmel fordi jeg aldrig havde blevet døbt før. Min mor ønskede mig at være en Døberen. Hun var bange for at jeg skulle til helvede fordi jeg aldrig sluttede mig til nogen kirke. Så var jeg døbt af Mormon og fjernet enhver tvivl, for hende alligevel.

Og jeg var lidt for spøgefuldt i mit eget muntre temperament, som er hvad det er. Derfor Jim spurgte en anden som er lidt mere Mormon og ærbødig at give den forbandede bøn. Og så en anden gav bønnen. Og jeg følte mig lidt skældt, og jeg tænkte: 'wow disse Mormoner er tætte.'

Alligevel, som aftenen forsætter der var lidt mere af min spøgefuldhed og lidt mindre af en ærbødig atmosfære. Nogle folk tog lovovertrædelse. Der var nogle skurrende, der var nogle påstand; og bogstaveligt Ånden flygtede fra det møde vi havde. Alle disse vidunderlige mennesker og alle de ting de havde sat sig til fordi jeg var blevet døbt var vender til at være en temmelig tragisk aften.

Så jeg afbrød og jeg insisterede på gulvet og gjorde folk lytter. Jeg gik rundt person for person og jeg talte med hver enkelt af dem. Jeg talte med dem ved Åndens kraft, med profetisk gave. Og jeg rørte hjerter af alle som var i dette værelse. Jeg forstod det ikke overhovedet om denne natten. Men når I går lidt længere ind i vidnesbyrd om Joseph Smith, I opdager at i anledning da Joseph og Oliver blev døbt de fik straks profetisk gave. Jeg kunne ikke mere have givet jer navnet på det som skete. Alt jeg forstår den aften var at jeg, ved en indflydelse uden for og større end mig, var i stand til at berolige splittelse og genforene hjerter af mennesker som var hos mig. Jeg kan fortælle jer nu jeg genkende hvad det var. Men jeg var et par timer gammel indlede ind i denne genoprettelse proces.

Det har været 40 år. Det bliver et år hvor jeg udstillet min taknemmelighed for den mulighed for mig til at blive døbt til syndernes forladelse. Og det vil tillade mig at vidne om de ting som jeg ved er sandt. Og at tale om det arbejde resterende fortrydes betroet jer at udrette. Denne genoprettelse blot fik sin tå i døren i dagen af Joseph Smith. Og ikke engang det. De profetier og det løfter og den tid og den mulighed er over os. Spørgsmålet er, vil denne generation være lige så skødesløs, lige så ligegyldig, som den ene da den sidste, ægte profets stemme blev hørt blandt os? Da Joseph Smith kunne fortælle dig, »Jeg ved at Han lever fordi jeg har set Ham.« Da Joseph Smith kunne sige, »Gud befalede mig at jeg skulle vidne om Ham fordi jeg har set Ham.« Det har været alt for længe, for lang, mellem dette øjeblik og i dag. Og det er tid nu vi holder op med at løbe væk fra konflikten. Det er tid for os at være tapre igen. Ikke være bange. Fejhed og frygt er det modsatte af tro.

Hvis Joseph Smith i ruinerne af 1838, kan skrive det vidnesbyrd som vi finder i historien om Joseph Smith som en handling af dristig mod og tro og tillid til Guds arbejde som han forfulgte, på trods af ruin at han så kirken eksisterede i på dette tidspunkt; hvis Joseph kunne gøre det, hvorfor kan I ikke have tro?

Jeg gider ikke hvad en laset ruin som I ser omkring jer i dag. Zion kan komme. Vi er stadig et par sessioner væk fra at støde vigtige dele af denne religion som Joseph forsøgte at genoprette som er virkelig meget interessante. Men jeg siger til jer at hvis I ophold med dette i løbet af det næste år I skal kommer til at indse hvor meget af genoprettelsen er ugjort.

Der er intet mere dejligt, der er intet mere lækker, der er intet mere spændende end fylde af Jesu Kristi Evangelium. Vi har bevidst startede denne uden åbning bøn. Vi vil ikke have en åbning bøn på nogen af disse forhandlinger indtil Søndagen. Der vil være et par af disse på Søndag. En af disse vil være på Søndag i Logan. En anden vil være på Søndag i Centerville, oktober 6. For dem som er på Søndag, vil vi have en indledende og afsluttende bøn. For dem, der ikke på Sabbatten, jeg simpelthen vil tale.

Men jeg vil fortælle jer at jeg ved hvad jeg taler om. Hvis I vil bede om Gud og lytte til Ånden vil I være i stand til at afgøre om jeg taler Hans ord. Jeg tror ikke det betyder noget hvis jeg kunne afsløre for jer alle ting. Hvis I ikke vil tro det jeg kan fortælle jer, I helt sikkert ikke tror jeg ikke fortælle jer.

Men jeg vil ikke bebrejde jer hvis I ikke tror mig. Jeg ville virkelig ikke. Det er så svært bliver troene. Denne verden er så sure og dette miljø er så giftigt. Det er meget svært at tro. Jeg tror det er en af grundene hvorfor Kristi beretning siger det er en større retfærdighed til at tro end det er at vide og at sige.

Jeg bærer vidnesbyrd for jer om at Jesus Kristus lever, Han betyder noget. Jeg gør ikke. Han kan redde jer. Jeg kan ikke. Jeg kan rapportere om herlighed af denne Herre af vores men kun Han kan undvære det. Af det jeg bærer vidnesbyrd jeg agter at blive holdt ansvarlig for det vidnesbyrd jeg bærer.

I Jesu Kristi navn, Amen.